

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačajo krene temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakekrat; za večje inserate in za mnogokratne inseriranje primerni popust. — Glasilnica na c. d. št. 8 kren, za pol leta 4 krene, za štiri leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Govor poslanca Robiča.

V proračunskem odseku poslanske zbornice je imel dne 23. januarja t. l. naš štajarski poslanec g. Fr. Robič govor, v katerem je ostro grajal pravosodne razmere na Spod. Štajarskem. Govor se je glasil:

Pri imenovanju sodnih uradnikov na Štajarskem je že nekaj časa sem splošno v navadi, da se uradnike slovenske narodnosti kolikor mogoče premešča s Spodnjega Štajarja na Kranjsko, da se tako napravi prostor nemškemu uradniku v slovenskem delu Štajarske.

Ta zistem pa, da se namreč sodne uradnike slovenske narodnosti premešča iz ožje do movine, še ni bil nikdar tako bujno v cvetju, kakor ravno sedaj pod vladjo gospoda predsednika deželnega nadsodišča, grofa Gleispacha.

Kakor znano, je bil grof Gleispach ob vstopu v ministrstvo tako previden, da si je zagotovil svoje mesto v Gradcu. Ko pa je odstopilo Badenijevo ministrstvo, in je bil grof Gleispach zopet imenovan predsednikom deželnega nadsodišča v Gradcu, ga ondi niso ravno posebno prijazno sprejeli. Od tedaj grof Gleispach dela pokoro ter vlada v smislu nemško nacionalne stranke, da si opere madež, ki si ga je po mnenju gotovih krogov nakopal kot član Badenijevega ministrstva. On se torej pokori, toda na račun slovenskega prebivalstva na Spod. Štajarskem.

Vsak narod pa ima pravico zahtevati uradnike svoje narodnosti, zakaj dobro pravosodstvo je le tedaj mogoče, ako je uradnik popolnoma zmožen dotičnega jezika in se ga tudi poslužuje.

Na Štajarskem pa je nesmiselna in krivična navada, da so praviloma uradniki slovenske narodnosti v istini izključeni od nameščenja na Spod. Štajarskem, in da je ravno slovenska narodnost temu pravi vzrok. Naravno je torej, da v takih razmerah za slovenske dijake pravosodna služba ni vabljava.

Vkljub temu pa je vedno dovolj avskultantov s sodnimi izpiti, ki so popolnoma zmožni slovenskega jezika. Toda mesta sodnih pristavov ostajajo prazna, da jih dobe Nemci, akoravno so okraji skoraj izključno slovenski.

Skoraj v vseh sodnih okrajih na Spodnjem Štajarskem prebiva nad 95 odstotkov Slovencev. Tako prebiva v Ljutomerškem okraju 12.832 Slovencev in 469 Nemcev; v gornje-radgonskem okraju je 12.204 Slovencev in 410 Nemcev; v brežiškem okraju 17.483 Slovencev in 721 Nemcev; v šoštanjanskem okraju je 12.344 Slovencev in 520 Nemcev; v ptujskem okraju je najmanj 46.000 Slovencev.

Človek bi sodil, da so v vseh teh okrajih le Slovenci nameščeni kot uradniki. Ali tu uradujejo skoraj izključno le Nemci, ki niso zmožni narodovega jezika. Opozorjamo na Ljutomer in Ptuj.

Gospod pravosodni minister bode sicer trdil, da to ni res, mogoče celo glede sodišča v Ljutomeru. Toda opozarjam na akte glede tožbe proti J. Firbasu. Iz teh je razvidno, da pride niso razumele sodnika, in sodnik ne priči.

Spod. Štajarsko vzgaja dovolj uradnikov slovenske narodnosti. Tako jih je šest rojenih v Ljutomerškem okraju, toda od teh službujejo

skoraj vsi v drugih deželah. Pri okrožnih sodiščih v Celju in Mariboru pa so ustanovljeni za nemške avskultante tečaji, v katerih se še le slovenščine uče. To pa vendar ni pravo. Ne mogoče je, da bi se človek v kratkih mesecih toliko priučil tujega jezika, da bi ga bil zmožen v besedi in pismu in bi mogel poslovati kot sodni uradnik. Ti nemški avskultantje pa dobivajo še 200 kron nagrade, ker so tako dobri, da se uče slovenščine.

Sicef pa kaže izkušnja, da se navadno nikdar ne nauče zadosti slovenskega jezika, ako se ga prično učiti še le v službi.

Pri imenovanju sodnih uradnikov na Spod. Štajarskem sploh niso merodajne sposobnosti, sodni izpit ali starost, marveč se deželno višje sodišče ozira vedno na želje gotove stranke.

Tako pozna sodna uprava v Ljutomerškem okraju je 400 nemških prebivalcev, 22.800 Slovencev ne pozna. Istotako se ne ozira na 46.000 Slovencev v ptujskem okraju.

V posameznih sodnih okrajih se dogaja, da se stranka boji pred sodnika, ki ne zna njihovega jezika. Zato si morajo stranke najemati zagovornike. Seveda so to slovenski kmetje, in na te se ni treba ozirati, ker tako žele neka teri kričati.

Proti takemu postopanju moram v imenu slovenskega prebivalstva odločno ugovarjati.

Mi ne zahtevamo drugega, nego, da so pri imenovanju sodnih uradnikov merodajne samo potrebe pravosodja, ne pa potrebe neke stranke.

Mi bi tudi proti nemškemu uradnikom ne ugovarjali, ako so slovenščine v pismu in besedi popolnoma zmožni, ako hočejo slovensko uradovati in so pravični ter ne kažejo sovraštva do slovenskega ljudstva, kar se žal dostikrat zgodi.

Izpodrivanje Poljakov iz Prusko-Poljske.

Bismarck ni delal le brezobzirnih spletkarij za neusmiljeno klanje narodov na bojiščih, še več je pobil nenemških narodov s krivičnimi načrti in nasveti, ki se še izvajajo po njegovi smrti leto za letom v imenu pruske vlade, pred vsem nad poljskim ljudstvom.

Slabo se je godilo Poljakom pod pruskim orlom pač že od nekdaj, kolikor se tiče prosvete in politične svobode. Vendar je bila njihova usoda do Bismarcka vsaj — človeška. Res se ni vlada veliko brigala zanje, a če že niso uživali z drugimi pruskimi državljani vred enakovrednosti, pa jih tudi vsaj preganjali niso zaradi narodnosti in jezika. Pruska vlada se je zadovoljila, da so ji Poljaki le redno oddajali svoje denarne in krvne davke.

Drugače pa je postalo, ko je prišel Slovanžec Bismarck do neomejene moči v pruskem cesarstvu. Nič mu ni na podaniku bolj smrdelo, kakor slovanska narodnost in katoliška vera. Ker pa so Poljaki po večini tudi katoličani, sklenil jih je zatreti iz obeh vzrokov.

Bismarckovega naziranja o Slovanih so se navzeli vsi višji činitelji v pruskem cesarstvu, končno tudi — vladarji. Velikanske korake dela germanizacija v poljskem Poznanju. Nasilni germanizatorji so namreč spoznali, da ne zatrejo

poljskega rodu, ako jim odvzamejo tudi vse pogoje za duševni razvoj v materinem jeziku. Treba jih je tudi gmotno uničiti. V to svrhu je zasnoval že Bismarck poseben fond, iz katerega so kupovali poljska zemljišča ter na njih naseljevali trde Nemce. Preskrbljevanje tega zaklada je prevzela pozneje neposredno vlada sama, ki dovoljevala v ta namen v svojem proračunu cel milijon mark.

Poglejmo si, v koliko se je postrežila namikom njihova nakana. Za izpodrivanje Poljakov z rodni tal obstoji nad 15 let takozvana „naselbinska komisija“. Njena skrb je, da poljska zemljišča v roke, ista plodna zemlja, ki jih prodati nemškim priselnikom za nemalen odkupnino — kupna cena in ureditev se plača iz bogatega agitatoričnega fonda. Največ teh zemljišč pa prepuste „odločnim“ Nemcem brez plačno. Še več! Tudi stanovanja in gospodarska poslopja jim postavijo brezplačno. Samo l. 1900 so postavili 179 poslopij za 814.570 mark. Naselbine vabijo po časopisih; prednost dajejo luteranskim Nemcem, ker si najbolj varujejo svojo narodnost sredi Poljakov, dočim se baje katoliški Nemci prečesto pridružijo Poljakom.

Do leta 1900, t. j. v 14 letih svojega „delovanja“ je naselila omenjena komisija 4277 nemških družin med poznanjskimi Poljaki. Zanje je nakupila celo vrsto manjših posestev od Poljakov, pa tudi 189 graščinskih zemljišč, ki jih je potem razkosala in razdelila med svoje zanesljive pristaje. Iz teh zemljišč so napravili 5634 naselbin, ki se še deloma hranijo novim naselnikom. Samo leta 1900 so nakupili in priredili 1023 naselbin.

Res ni ondotni svet povsod edneake vrednosti, ker je mnogo močvirja. Vendar pa je tudi ta zemlja Poljakom dragocena, ker je njihova — domovina. Kako bridko jim je, ko morajo leto za letom na stotine zapuščati svojo rodno zemljo, kamor se potem vsedajo oholi Nemci.

„Naselbinska komisija“ pa seveda napravi iz močvirnega sveta najbolj rodovitno. Saj ji je to prav lahko, ko ima na razpolago agitacijski zaklad. Do l. 1900 je uredila imenovana komisija 27.381 hektarov močvirnega sveta z drenažami, za katere je plačala 4.604.500 mark.

V takem brezplačnem paradižu pač lahko potem nemški priselniki uzorno gospodarijo ter se bahajo z duševnim vodstvom nad devet desetimi domačini — Poljaki.

Pruska vlada pa hoče še bolj naviti svojo krutost proti Poljakom, kar so pokazale oblasti v znanih vrešenskih obsodbah, kar je tudi povedal ministrski vodja pri otvoritvi pruskega državnega zbora. Nemška kultura pač ne sme — zatemneti.

Celjske in štajarske novice.

(Celjski slovensko-nemški gimnazijaki razredi) so v resni nevarnosti; po poročilu dunajskih listov je usoda tega zavoda v proračunskem odseku zapечатena, ker so si Nemci zagotovili večino za svojo zahtevo. Potemtakem se imajo celjske vzporednice opustiti z letom 1903; Nemci so delali zato s tolikšno silo na odpravljanje teh razredov, ker je po njihovem

[illegible]

(Umrli je v Celju) g. Jos. Jaky, vodja nemške hranilnice. Bil je miroljuben moč, ki se ni brigal za politično besnenje nemških Celjanov.

(Plesna vaja.) Častite dame in brate „Sokole“ opozarjamo s tem, da se vrši v četrtek ob 8. uri zvečer zadnja plesna vaja v mali čitalnični dvorani. Odbor pričakuje, da se udele žite iste v velikem številu zaradi tega, da bode na maskaradi čim več plesalcev. „Sokol“.

(Promocija.) Dne 30. m. m. je bil na graški univerzi promoviran doktorjem prava g. Vladimir Serbec. Prvi doktor iz slov. gimnazijskih paralel v Mariboru.

(Učiteljske premembe.) Nadučitelj pri Sv. Andražu gosp. Miloš Levstik je dobil učiteljsko mesto na celjski okoliški šoli. Učiteljica ročnih del pri Novi cerkvi pri Ptujh je postala gdč. Emilija Kmet, za šoli Gomilsko in Orla vas pa gdč. Hermína Brence.

(Razširjena šola.) Dvorazrednica v Galiciji pri Celju se razširi v trirazrednico.

(Razpisana učiteljska služba.) Pri Sv. Ani na Krembergu je razpisana do prih. šol. leta služba učitelja v stalno, ozir. tudi začasno na meščenje. Prošnje je vlagati do 24. t. m.

(Novi inženjerji v dež. stavbeni službi štajarski) sta postala stavb. pristava K. Pucher in J. vitez Thaa., inženjer R. Schneider pa je postal nadinženjer.

(Veselica „Delavskega podpornega društva“), ki se je vršila v soboto v Gaberjih v gostilni „pri lastovki“ je izpadla na splošno zadovoljnost. Zabava je bila prav živahna, in plesa se je udeleževalo po 15 parov. Da ni bilo vreme tako neugodno, gotovo bi bil obisk še povoljnejši. Z nezadovoljstvom pa konstatiramo, da se veseličarice ni udeležila niti edna oseba, ki naj bi zastopala druga celjska narodna društva. Odslej bode

Polynya pumiliata in Paganini: among F. Nodda, in general in Lapland but in small numbers.

(Razpustitev društva.) Bredino in gospodarsko društvo pri St. Janžu na Dr. polju se je prostovoljno razpustilo. Tudi „prodiranje narodne zavesti!“

(Občni zbor bralnega društva v Cezan-
jehovcih) se vrši v nedeljo, dne 9. t. m. K obilni
udeležbi vabi odbor.

(Vlak je skočil s tira) dne 29. m. m. med
Hočami in Mariborom. Nesreča se ni nobena
pripetila.

(Livarna železa v Rušah je prišla v roke Slovenca g. Al. Potočnika iz Cerknice na Kranjskem. — Slovenski trgovci, pozor!

(Pet oseb pomiloščenik.) V mesecu novembru m. l. je obsodilo mariborsko porotno sodišče šest oseb v smrt na vislicah. Cesar je pomilostil od teh pet oseb, dočim se je za šestega obsojenja odredila revizija. Mesto smrtno kazni pa bo prestali obsojencem večletne ječe, in sicer: Jakob Gerlič, ki je razparal svoji ljubici, omoženi Kocbek trebuš, 20 let; Jernej Letnik, ki je razsekal svojega zeta, 20 let; muteo Fr. Lovrec, ki je sporazumno s svojo mačeho in sestro, ubil moža zadnje, katerega so potem kuhali in svinjam skrmili, 15letno ječo; detomorilka Vertič tudi 15 let, a M. Kerček, ki je umorila otroka svoje hčere, pa 12 let.

(Iz **Lembaha pri Mariboru**.) Ustanovilo se je pri nas zelo potrebno „**kmetško bralno društvo**“. S pomočjo rodoljubov bomo sestavili obširno ljudsko knjižnico, iz katere se bode vsako nedeljo razposojalo brezplačno mnogo koristnih, poučnih in zabavnih knjig. Za malo udnino bode lahko tudi vsak nepremočen sosed član in bo dobival po več časopisov na dom. Društvo pa bode tudi skrbelo, da se bodejo vršila poučna predavanja. Že pri prvem občnem zboru dne 9. februarja, ki se bode vršil v gostilniških prostorih g. Ignaca Rotnar na Laznici, bode vsled društvenega naprosila predaval g. Belc iz Maribora o vinstvu in sadjereji. Čuli pa se bode tudi govori o bralnih društvih in zabavalo nas bode petje izbornih ruških pevcev. Na mnogoštevilen obisk! Darove v gotovini ali knjigah za prepotrebno društvo sprejemata g. župnik Kocuvan in g. učitelj Godec v **Lembahu**.

(Nove volitve v trgovsko in obrtno zbornico) v Gradcu ter Ljubnem se vršijo v tekočem mesecu. V Celju in Mariboru že imajo nemški obrtniki v ta namen sestanke.

(Akad. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu) priredi v petek, dne 7. sveč. 1902 v Steinfeldskih dvoranah veliki ples, pri katerem svira godba bosanskega pešpolka št. 2. Začetek je ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 2 K, za obitelj (3 osebe) 5 K, za dijake 1 K 20 v. Ker je čisti dobiček namenjen družbi sv. Cirila in Metoda, se preplačila hvaležno sprejemajo. — Z ozirom na to, da že več let ni bilo tako sijajnega slovanskega plesa v Gradcu in dela odbor velike priprave, da bo tem krásnejši, je pričakovati mnogo udeležbe od strani vseh v Gradcu bivačih in tudi drugih slovanskih rodbin.

Tačeli postava hmeljskega društva imajo
vsa svoja sredstva na l. s. g. Reichenberg po
svoje potovanje v Zatec, Norimberg in Barmen
ter si pri tej priliki ogledala več pripravljalnih
zavodov za hmelj ter se tam seznanila s stroko-
njaki, koji so mi dali nadaljna pojasnila in po-
datke, kakor: načrte, pravila, poslovni red, tarif
in vporabno frekvenco raznih zavodov za pre-
pariranje in basanje hmelja na Češkem in Nemškem.
Največja zahvala pa gre v tem oziru g. prof. dr.
Wagnerju v Weihestephanu, kraljevemu hmelj-
skemu pravniku na Bavarskem; le ta mi je velj-
a priporoče bivš. uda predsedništva hmelj. društva
v Norimbergu, g. Mayer - Dinki, podal vse potrebne
informacije. Vprašanje o stavbi javnega zavoda
za prepariranje in basanje hmelja postalo pa je
minolo jesen pereče, ker so hmeljaki kupčevaid
iz Nemčije imeli povod pritožiti se, da morajo
pogrešati v celi Savinjski dolini, osobito pa v
središču hmeljereje in hmeljske kupčije spodnja
štajarske prepotrebno hmeljsko pripravljalnico.
Dragi! Hmelj, kakor ga mi pridelujemo, se ne
more odposlati tudi kot nezgotovljeno blago za
prekupce, dokler ni dovolj obležan.

Vsled tega kupci do sedaj niso mogli dovolj hitro hmelja odposlati, da bi izkoriščali tržnjo konjunkturo — sosebno začetkoma hmeljske sezijske — to je v času, ko naš hmelj vsled svojega ranljivega dozorenja še nima tolike konkurence s hmeljem drugih krajev. Če pa so hmelj vendar odposlali, imeli so čestokrat občutljivo škodo, ker se jim je hmelj med potom zagnel ali pa popolnoma pokvaril. To se je sosebno zgodilo pri odpošiljavi hmelja na brezstrešnih, dolgih vozovih (Lowrys), na kolesih po 75 in 95 bal na vozi. Kupci pa se radi poslužujejo tako velikih vozov in sicer zaradi tega, ker jim deloma pri odvoznini na progi Žalec-Žatec-Auscha-Praga-Norimberg do okrog 10 kron za 100 kg ceneje kakor v pokritih in zaprtih vozovih, deloma zato, ker omenjene, kot hiše visoko naložene lore na nagleje pridejo do konca svojega potovanja, kakor drugi tovarni vozovi.

Potemtakem je bil na vsak način oskodoval kupec, kateri je moral pri svoji kupčiji v pošto jemati to morebitno škodo; on je bil torej primoran kupno ceno za hmelj nastaviti primerno nižje — kar je tudi oskodovalo hmeljarja. Da bi pa imeli javno, zadostno veliko pripravilnico za hmelj, prišlo bi se temu nedostatku v okom, ker bi se tam hmelj v primerno kratkem času in na lahek način do cela posušil, eventuelno nekoliko žveplal ter kot blago za kupce zopet pobasal.

Naš izvirni hmelj šel je dosedaj kot prekupčevalno blago večinoma v Žatec, Autscha, Norimberg, Linc, da se tam nadalje proda, ali pa, da se preparira in nabaše kot zgotovljeno blago.

Šele od tam se je dosedaj hmelj kot češki, bavarski ali blago drugih dežel prodal v originalnih balah na konsumente ali pa odposlal v eksportnih balah v Ameriko, na Angleško, v Belgijo, v Francijo. To pa še le potem, ko se je hmelj zdato podražil z drago, posrednjo prevožno in s tem, da se je poprej večkrat prodal.

(Dalje prih.)

Druge slovenske novice.

(Dar) Knez Oton Windischgrätz je podaril blejskemu prostovoljnemu gasilnemu društvu 500 kron, 200 kron za uboge šolske otroke in 1000 kron za občinske reveže.

(Premembe v notariatu.) Pravosodni minister je premestil notarje gg. Karola Schmidin gerja iz Kamnika v Ljubljano, Ruperta Bežeka iz Višnje gore v Ljubljano, Emila Orožna iz Trebnjega v Kamnik, Karola Pleiweisa iz Radeč v Višnjo goro, Andreja Kucharja iz Žužemberka v Trebnje in Mateja Hafnerja iz Senožeč v Radeče.

(Društvo hišnih posestnikov v Ljubljani) je imelo v petek važno zborovanje, na katerem se je razpravljalo o potresnem posojilu. Na shodu se je čisto obsojalo brezobzirno postopanje pri izterjevanju potresnega posojila, poudarjalo se je tudi, da bi vlada morala odpisati vsaj toliko dolga, da bi hišne posestnike spravila v tisti gospodarski položaj, na katerem so bili pred potresom. Društvo odpošlje v tej zadevi depu tajo k vladi.

(V Ameriko) se je odpeljalo te dni zopet okoli 160 ljudi z ljubljanskega kolodvora.

(Žitni pridelki na Kranjskem.) Leta 1901 se je posejalo na Kranjskem 22.175 ha s pšenico, 15.065 ha z ržjo, 13.181 ha z ječmenom, 17.249 ha z ovsom in 14.834 ha s pšenico. Pridelalo pa se je 190.197 q pšenice, 120.606 q rži, 103.305 q ječmena, 164.805 q ovsu in 180.831 q koruze.

(Čudno imenovanje.) Za kočevski politični okraj na Kranjskem je imenovan zdravstvenim koncipistom neki dr. K. Böhm, rojen na Dunaju. Kako bo neki izvrševal svoj zdravniški posel, ker ne zna besede slovenske?

(Nesreča na železniški postaji.) V petek se je ponesrečil na postaji v Št. Petru na Notranjskem Jož. Saveršnik, vodja skladiščnih delavcev. Spodletelo mu je pri prevažanju vozov; kolesa so mu šla čez prsa, in bil je v hipu mrtev.

(Plaz je zasul) dne 17. januarja t. l. na Koroškem tri delavce, ki so hoteli z Laškega v Zilasko dolino. Dva sta se še pravočasno rešila iz snega, tretji pa se je pod snegom zadušil.

(Velik vihar), ki je divjal dne 16. in 17. januarja t. l. po Koroškem, je napravil po mnogih krajih znatne škode. Posebno hud je bil v Dješkab, Krčanjah, Pustriči in drugod; na Dješkab je odtrgal novo streho posojilnične hiše in nek voz je s konjem vred vrgel čez breg. Jako težka drevesa je neslo po 100 korakov daleč.

(Do smrti se je opek) v Trstu bolehen 60letni J. Batist. Bil je sam doma, ter se mu je prevrnila petrolejka, ki je zažgala posteljo, na kateri je ležal. Našli so ga v plamenu in hitro pogasili ogenj, a bilo je prepozno; mož je kmalu izdihnil.

(Tečaj za pouk slovenščine in slovenske literature.) Odbor „Ruskega kruška“ v Trstu je sklenil, da otvori poleg ruskega tečaja za pouk slovenščine in slovenske literature.

(Mestni svet tržaški) je v svoji seji v petek sprejel protest proti dvojezičnim (laško-slovenskim) napisom na postajah Milje in Koper, vkljub temu, da prebiva v koperskem političnem okraju velika večina Slovencev. Vlado zastopnik je izjavil, da z dvojezičnimi napisi vlada ni mislila žaliti nikogar.

(Železnica Trst-Buje.) Železniški promet na progi Trst-Buje se bo otvoril dne 10. februarja t. l.

(Vinska razstava v Gorici.) Letošnjo pomlad nameravajo prirediti v Gorici vinsko razstavo, ki naj bi seznanila vinotrožce z goriškimi vini, vinogradnike pa seznanila s tem, da spoznajo, katero vino je dobro, in kako morajo z njim ravnati.

(Papirnica) v Podgori na Goriškem namerava v kratkem ustaviti vse delo; ali za nekaj časa ali za vedno, se ne ve.

(Pridelek vina v Istri.) Lani so pridelali v Istri 420.000 hektolitrov vina, in sicer 110.000 belega. V letu 1900 so pridelali 310.000 hektolitrov, leta 1899 pa le 250.000.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Za Mohorjevo družbo sta pač zimski in jesenski čas najbolj imetna, ker oba sta ji čas

žetve. V zimskih mesecih sprejema družba svoje ude in njih letne doneske, in čim več jih je, tem večje je tudi njeno veselje. Jeseni pa družba svojim udom pošilja novo duševno hrano, šestero novih knjig. Če gre torej vse po sreči, veseli se najprej družba družbenikov, pozneje pa družbeniki družbe.

Naj bi nam tudi letošnje leto prineslo prav veliko takega medsebojnega veselja! Zato pa se obračamo do dragih rojakov z zopetno prošnjo: Pridružite se naši res vseslovenski družbi, da se nas zbere zopet prav častno število pod varstvom naših varuhov, svetega Mohorja in Fortunata! Vsak Slovenec, vsaka Slovenka šteje si v sveto dolžnost, da je sam ud Mohorjeve družbe, in da ji s prijaznim opominom in vabilom pridobi še novih udov! — Posebno prosimo častite naše poverjenike, da ob vsaki ugodni priliki, v cerkvi kakor zunaj nje, zopet zastavijo svojo zgovorno besedo za našo družbo, in tako čim več svojih vernikov privabijo k nji. Na potrebo, veliki pomen in mnoge koristi družbe sv. Mohorja in njenih knjig nam na tem mestu pač ni treba znova opozarjati. Naznanjamo samo, da družba svojim udom letos poda sledeči književni dar:

1. „Zgodbe sv. pisma.“ 9. snopič. Za dr. Lampetom nadaljuje dr. J. Ev. Krek. — Če letnih „Zgodb sv. pisma“, — te „knjige vseh knjig“, bi pač ne smelo manjkati v nobeni slovenski hiši! S tem snopičem končajo zgodbe stare zaveze. Obsega ta del prekrasne in krepke nauke iz knjige Jezusa Siraha in Modrosti ter makabejski knjigi. — Naj nam baš „Zgodbe“ ohranijo stare ude, da dobe celotno knjigo v roke.

2. „Slava Gospodu!“ Molitvenik. — Mnogokrat se nam je izrekla želja, naj izda Mohorjeva družba molitvenik s prav razločnim in velikim tiskom. Ustregli smo tej želji in letos podamo Mohorjanom molitvenik, s katerim bodo gotovo zadovoljni. Črke so velike, tisk lep in papir trden, da mora zadovoljiti vsakogar! Slovenci! Za dve kroni dobite lep molitvenik, ki bi sam pri knjigotržcih stal toliko ali še več, povrh pa še 5 drugih knjig! Sezite po takem daru in zato ne zamudite, pristopiti k družbi! — Molitvenik „Slava Gospodu“ se bo dobival tudi vezan, in sicer: v platnu z rdečo cbrezo po 60 v (30 krajcarjev), v usnju z zlato obrezo po 1 krono 20 v (60 kr.) — Cenjene ude prosimo, da naročujejo samo te in ne drugih vezav, da se delo v knjigovestnici in pri razpošiljanju praveč ne obtežkoči.

3. „Poljedelstvo.“ II del. Posebno poljedelstvo. Spisal Viljem Rohman. — Obsega nauke, kako treba paziti na gnoj, semena, razne rastline, imenitne za poljedelca. Knjiga se ozira na naše domače razmere in slovenski poljedelci naj nikar ne zamude, omisliti si jo!

4. „Zimski večeri.“ Za odraslo mladino spisal prof. Jož Stritar. — Ta pisatelj je dobro znan našim bralcem že po prejšnjih knjigah „Pod lipo“ in „Jagode“. V tej knjigi je zopet zbral lep šopek pesmi, „drobnic“, t. j. tehnik izrekov, mičnih basni, prizorov, povestic itd. — sploh blaga, ki je pripravno zlasti ob zimskih večerih kratkočasiti mlado in staro.

5. „Veliki trgovci.“ Spisal je to zanimivo povest Engelbert Gangl in izide kot 54. zv. „Slovenskih Večernic“. — S to knjigo ustrezemo tolikokrat izrečeni želji po daljših povestih.

6. „Koledar“ za l. 1903. — Koledarja potrebuje pač vsakdo; tako primerne in združene z drugimi knjigami na Slovenskem ne dobiš. Tajnik se bo potrudil, da bode vsebina kolikor mogoče raznovrstna in vabljiva.

Tak je naš književni dar; koristno se druži s prijetnim, pouk z zabavo, in vsak ud najde v knjigah „svoj del“, nekaj, kar ga posebno miče in vleče! Slovenci, na Vas je, da naše knjige romajo v čim največjem številu med naš narod, da se naša družba razširi povsod! — Gg. poverjenike še posebej prosimo, da tudi letos trudoljubivo nabirajo širom domovine raztrešena krdela Mohorjanov in jih vpisujejo v našo družbo. Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dopošiljajo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov provzročajo nam tisti, ki nam ne dopošljejo o pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške, namreč za zavoj, spremnico, s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog, naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč le vselej naprej in navzgor!“

V CELOVCU, dne 28. prosinca 1902.

ODBOR.

Politični pregled.

(Deželni zbori) se sklicujejo zanesljivo spomladi, in sicer k daljšemu zasedanju.

(Državni zbor) je bil sklican na današnji dan; drugo sejo ima v petek, in potem se začne zopet predpustne počitnice, ki imajo trajati do dne 13. t. m. Vloženi pa so že trije nujni predlogi, ki bodo torej izpolnili najmanj prve tri seje, tako da pride na dnevni red predloga glede kontingenta vojaških novincev še le dne 14. ali 18. t. m., seveda ako ne pride zopet kaj drugega vmes.

(Iz proračunskega odseka.) Razprave v proračunskem odseku glede naučnega ministarstva so postale zadnje dni jako burne. Nemci, ki bi hoteli zase vse, a ne privoščijo Slovanom ničesar, so začeli strastno rogoviliti proti nekaterim postavkam za slovenske srednje šole, katere hočejo po vsej sili onemogočiti. Ker pa vlada ve, da se hočejo Slovani odločno postaviti po robu nemškemu nasilstvu, skuša Nemce pregovoriti, da bi nekoliko popustili od svojih zahtev, a brez uspeha. Glavne točke, katerim se Nemci ustavljajo, so postavke za slovensko nižjo gimnazijo v Celju, za gimnazijo v Opavi in v Tešinu in pa za češko vseučilišče v Brnu. Pripravljeni pa so Nemci glasovati za poljsko gimnazijo v Tešinu, ako bi hoteli Poljaki glasovati proti celjski gimnaziji. V petek se je začela razprava o visokih šolah; Nemci so ostro nastopili zoper češko univerzo na Moravskem, a v soboto je bil predlog poslanca D'Elverta, da se postavka za češko tehniko v Brnu briše, odklonjen z 25 proti 12 glasovom. Potem so prišle v razgovor srednje šole; poslanec Stürgkh je zahteval, da se nemško-slovenske razrede v Celju razpusti, zato pa naj se ustanovi samostojna spodnja gimnazija v Mariboru, češka državna gimnazija v Tropavi pa naj se prestavi v kako češko mesto na Šleskem. Prihodnja seja proračunskega odseka se vrši najbrže v sredo; in tedaj se tudi odloči, kako bo s celjsko gimnazijo.

(Naša diplomacija.) Minister zunanjih del, grof Goluchowsky, o katerem se že več časa govori, da bo moral odstopiti, se dobro zaveda, kako slab je njegov položaj in zato na različne načine skuša onemogočiti avstrijskega poslanika v Petrogradu, barona Aehrenthala. Ravno sedaj se je razvila neka spletko grofa Goluchowskega. V enem monakovskih listov je izšel nedavno dopis iz Petrograda, v katerem se je opisoval avstrijski poslanik na ruskem dvoru, baron Aehrenthal kot nasprotnik trozveze in provzročitelj raznih slovenskih napadov v ruskih listih zoper Nemčijo. Dokazalo se je za gotovo, da je bil ta dopis napisan pod vplivom grofa Goluchowskega.

(Hrvatski deželni zbor) se je zopet sešel dne 16. januarja ter začel razpravo o deželnem proračunu. Opozicija se teh razprav radi poznatih dogodkov pri poslednjih volitvah ni udeleževala, in ker ne smatra sedanjega hrvatskega sabora za pravi izraz ljudske volje. Poročevalec je bil mažaron Egersdorfer, ki je priznal, da Hrvatska finančno nazaduje. Drugi mažaronski poslanci so silno nizkotno govorili glede hrvatskih razmer; opoziciji so se rogali, češ, da se Hrvatska prav dobro počuti pod ogrsko upravo. Poslanec Kovačević je celo dokazoval, da je bila Hrvatska od davnih časov vedno v realni zvezi z Ogrsko, in da je z njo tvorila edinstveno državo. Izjavil je tudi, da na Hrvatskem ni mesta antisemitizmu, in da bodo mažaroni branili hrvatske žide.

(Nemčija se oborožuje.) Na tihem in na splošno presenečenje si je Prusija preskrbela

veliko število hitrostrelnih topov, a sedaj si je hotela tudi skrivaj nabaviti več novih vojnih ladij. Nameravala je pomnožiti svoje vojno ladje, ki se rabi v inozemstvu ter popraviti več starih ladij. Oborožuje se torej neprestano in na tihem, da bo dobro pripravljena za vsak slučaj. Med Nemčijo in Zedinjenimi državami se vrše pogajanja zaradi odkupa Filipin. V ta namen je odpotoval menda nemški princ Henrik v Ameriko.

(Balkan.) Listi poročajo veselo vest, da se je razmerje med Srbijo in Črno gorjo popolnoma izboljšalo. Črnogorski knez je sprejel arbskega kraljevega odposlanca, kar naj utemelji staro prijateljstvo. Tudi med Turčijo in Črno gorjo vlada prijateljstvo. Knez Nikola je bil v Petrogradu ter je poročal carju o dobrem razmerju med Turčijo in Črno gorjo. Istotako Srbija in Bolgarija že dalje časa z deputacijami izražata medsebojno prijateljstvo.

(Nemčija.) Komisija, ki razpravlja o novem carinskem tarifu, je sprejela zadnji čas nekaj točk, ki značijo gotovo poraz vlade. Ne dvomi se, da nastane v tej komisiji v kratkem kriza, in se celo govori, da namerava vlada osnovo carinskega tarifa vzeti nazaj in skušati z Rusijo skleniti trgovinsko pogodbo.

(Anglija in Rusija.) Ruski listi pišejo, da je zgradba beludžistanske železnice, s katero meni začeti Anglija, na škodo Rusije, ker bi ji zaprla pot k indijskemu oceanu. Nemčija z bagdadsko železnico zapira pot Rusiji k turškim moraskim očinam in k sredozemskemu morju, zdaj pa ji boče še Anglija zapreti edno morje; to zapreko pa mora Rusija odstraniti, ako se tudi v ta namen loti meča. Nek ruski list pozivlje vlado, naj Rusija napravi Anglijo v Perziji neškodljivo, in naj prične takoj z zgradnjo železnice v Perziji.

(Kitajska.) Evropejci si pridobivajo na Kitajskem vedno večji upliv; najugodnejši položaj ima Rusija, ker je Kitaju najbližja, in ji Mandžurija slednjič gotovo ostane. Trgovina napreduje, posebno Nemci se silno trudijo, da razširijo svoje tržišče in izpodrinejo Angleže, kar se jim bo tudi najbrže posrečilo.

(Vojna v Južni Afriki.) Iz bojišča je došlo zopet nekaj za Angleže prav neugodnih novic. Dne 30. januarja je ob reki Wilge zajel oddelek Burrov okrog 400 Angležev močen oddelek, ki je le z največjim naporom in trdom pobegnil v gore; koliko Angležev je izgubilo življenje, listi ne povedo. V edni zadnjih bitk je padel tudi nek angleški general. Blizu Standertova se je vršil vroč boj med Angleži in Botho. V tem boju so vjeli Buri tudi nekega svojega izdajalca, ki poveljuje 300 Burrov v službi Angležev. Tudi Dewet izborni deluje. V boju pri Betlehemu je Kitchener sporočil, da so se povrnila le štirje močje neranjeni z bojišča. V tem boju je Dewet s svojimi oddelki porazil armado 1500 mož. Istotako so njegovi bojovníki porazili Angleže pri Kronstadtu, v boju pri Frankfortu in pri zajetju Harrysmitha pa je bilo ujetih in ranjenih 400 Angležev. Končno sta še Kemp in Delarey dosegla mnogo uspehov, ker sta med drugim prisilila angleškega poveljnika Babingtona, da se je udal s celim svojim štabom, in zajela ve like črede živine.

Razne stvari.

(Ženin ušel izpred altarja.) V Taborju na Češkem bi se imela vršiti poroka mladega para. Svatje so že tudi bili v cerkvi zbrani; ženin in nevesta sta se hotela le še spovedati. Ženin je bilo znano, da ima nevesta 48 kron seboj, zato ji je rekel, naj da denar njemu hraniti, sicer ji ga lahko kdo ukrade v gneči. Seveda nevesta brez obotavljanja ugodi ženinovi želji. Takoj nato pa pravi ženin, da mu je slabo ter gre na zrak; no, nazaj ga ni bilo več. Dal je prednost 48 kronam pred svojo nevesto. Seveda, sedaj iščejo orožniki "idealnega" ženina.

(Zmešani računi.) V Galverstonu v Ameriki je umrl tovarnar, ki je zapustil svoji noseči ženi 42.000 dolarjev s testamentnim določilom, da dobi otrok, ako bo deček dve tretjini, mati pa eno tretjino. Ako pa bi bil prvorojenček deklica, dobi samo eno tretjino, zato pa mati dve tretjini. Ta račun pa so prekrizali sedaj rojeni dvojčki, deček in deklica. Vdova zahteva sedaj zase vseh 42.000 dolarjev, češ, da je imela po dedovanju pri dečku eno tretjino, pri deklici pa dve tretjini, tedaj vse. Sodniki in računarji si belijo glave, kako denar pravično razdeliti.

(Dragocen biser.) V Zahodni Avstraliji so našli dosedaj največji biser. Cenijo ga na 300.000 K. Preeneli so ga v London ter se bo nosil pri kronanju kralja Edivarda. Nobenim dragocenostim ni cena tako poskočila, kakor bi sercem. Biser, ki je veljal pred 30 leti 1600 K, se ceni danes na 16.000 K. Največji biseri pa se počivajo na dnu največjih morskih globin, kamor še do danes niso mogli priti potapljalci.

Bratje Sokoli!

Na pustno nedeljo, dne 9. februarja se vrši običajna maskarada.

Pozivamo Vas, da se udeležite iste v društveni obleki polnošterilno.

Bratski „Na zdari!“

V CELJU, dne 1. februarja 1902.

Odbor „Celjskega Sokola“.

Močan deček

z dobrim šolskim spričevalcem, poštenih staršev sprejme se takoj v uk v trgovini melanega blaga pri KAROL-u RAYER, Arclin pri Vojniku.

Mlad trgovski pomočnik

20 let star, želi svojo službo premeniti. Izkušen je v špecerijski in manufakturni stroki.

Kje pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

(51) 1

Razglas.

V svrhu oddaje enorazredne nove šolske stavbe pri Sv. Kancijanu s stanovanjem šolskega vodje, vršila se bo dne 8. sivečana 1902 ob 10 uri dopoldne zniževalna dražba v občinski pisarni v Jurklostru. Izključna cena je 15.760 K.

Stavbeni pogoji, stroškovnjak in stavbeni načrti so v pisarni krajnega šolskega sveta v Jurklostru (pri gospodu nadučitelju) za vpogled na razpolago.

Krajni šolski svet v Jurklostru

dne 28. prosinca 1902.

(44) 2-2

Načelnik: Martin Pintar.

Izveden oskrbnik vinogradov

z amer. nasadi, želi dobiti primerno službo. Na razpolago so dobra spričevala. Oglase sprejema

(52) 2-1

Jožef Arbajtar

pri Sv. Barbari v Halozah.

Kočija

s streho in popolnoma novo in moderno izdelana na „Ohlske“ se radi odpotovanja takoj za 150 gld proda.

Natančno se pozve pri A. Walla, restavracija, Sevnica, Štajarsko.

(54) 3-1

Pristno in zelo okusno Ljutomersko vino

lastni pridelek od 1900 in lansko prodaje IVAN KOČEVAR, posestnik v Središču, kjer je tudi železniška postaja. (Za pokus pošlje tudi v sodčkih od ednega vedra 56 litrov naprej). Cene vina se na zabtevanje (6) 10-7 radovoljno poročajo.

Proda se premogokop

ki bo dajal garantirano premoga še za veliko let pri Poduredi, okraj Kozje, Štajarsko.

Naslov je poslati pod J. Böhm, pošta Podureda, Štajarsko.

(48) 4-2

Deček urarske obrti

kje na Spod. Štajarskem, v kakem malem mestu ali trgu. — Drugo se pozve pri upravništvu tega lista.

(38) 6-4

Za pobarvanje šolskih tabel

priporoča trgovina Dragotin Hribarja v Celju izborni

temni lak

brez leska, po originalni tovarniški ceni kilogram po 3 gld. 80 kr. Eden kilogram tega laka zadostuje za prebarvanje 4-6 tabel. Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa

Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbi.

Opozarja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Tomaževa žlindra — najizvrstnejši gnoj za polja, njive in vinograde.

Velika izber železnih peči in travniških bran!

veliko število hitrostrelnih topov, a sedaj si je hotela tudi skrivaj nabaviti več novih vojnih ladij. Nameravala je pomnožiti svoje vojno ladje, ki se rabi v inozemstvu ter popraviti več starih ladij. Oborožuje se torej neprestano in na tihem, da bo dobro pripravljena za vsak slučaj. Med Nemčijo in Združenimi državami se vrše pogajanja zaradi odkupa Filipin. V ta namen je odpotoval menda nemški princ Henrik v Ameriko.

(Balkan.) Listi poročajo veselo vest, da se je razmerje med Srbijo in Črnogoro popolnoma izboljšalo. Črnogorski knez je sprejel srbskega kraljevega odposlanca, kar naj utemelji staro prijateljstvo. Tudi med Turčijo in Črnogoro vlada prijateljstvo. Knez Nikolaj je bil v Petrogradu ter je poročal carju o dobrem razmerju med Turčijo in Črnogoro. Istotako Srbija in Bolgarija že dalje časa z deputacijami izražata medsebojno prijateljstvo.

(Nemčija.) Komisija, ki razpravlja o novem carinskem tarifu, je sprejela zadnji čas nekaj točk, ki značijo gotovo poraz vlade. Ne dvomi se, da nastane v tej komisiji v kratkem kriza, in se celo govori, da namerava vlada osnovo carinskega tarifa vzeti nazaj in skušati z Rusijo skleniti trgovinsko pogodbo.

(Anglija in Rusija.) Ruski listi pišejo, da je zgradba beludžistanske železnice, s katero menijo začeti Anglija, na škodo Rusije, ker bi ji zaprla pot k indijskemu oceanu. Nemčija z bagdasko železnico zapira pot Rusiji k turškim morskim ožinam in k sredozemskemu morju, zdaj pa ji boče še Anglija zapreti edno morje; to zapreko pa mora Rusija odstraniti, ako se tudi v ta namen loti meča. Nek ruski list pozivlje vlado, naj Rusija napravi Anglijo v Perziji neškodljivo, in naj prične takoj z zgradnjo železnice v Perziji.

(Kitajski.) Evropejci si pridobivajo na Kitajskem vedno večji upliv; najugodnejši položaj ima Rusija, ker je Kitaju najbližja, in ji Mandžurija slednja gotovo ostane. Trgovina napreduje, posebno Nemci se silno trudijo, da razširijo svoje tržišče in izpodrinejo Angleže, kar se jim bo tudi najbrže posrečilo.

(Vojna v Južni Afriki.) Iz bojišča je došlo zopet nekaj za Angleže prav neugodnih novic. Dne 30. januarja je ob reki Wilge zajel oddelek Burov okrog 400 Angležev močen oddelek, ki je le z največjim naporom in trdom pobegnil v gore; koliko Angležev je izgubilo življenje, listi ne povedo. V edni zadnjih bitk je padel tudi nek angleški general. Blizu Standertova se je vršil vroč boj med Angleži in Botho. V tem boju so vjeli Buri tudi nekega svojega izdajalca, ki poveljuje 300 Burov v službi Angležev. Tudi Dewet izborni deluje. V boju pri Betlehemu je Kitchener sporočil, da so se povrnili le štirje možje neranjeni z bojišča. V tem boju je Dewet s svojimi oddelki porazil armado 1500 mož. Istotako so njegovi bojovníki porazili Angleže pri Kronstadtu, v boju pri Frankfortu in pri zajetu Harrysmitha pa je bilo ujetih in ranjenih 400 Angležev. Končno sta še Kemp in Delarey dosegla mnogo uspehov, ker sta med drugim prisilila angleškega poveljnika Babingtona, da se je udal s celim svojim štabom, in zajela ve like črede živine.

Razne stvari.

(Ženin ušel izpred altarja.) V Taborju na Češkem bi se imela vršiti poroka mladega para. Svatje so že tudi bili v cerkvi zbrani; ženin in nevesta sta se hotela le še spovedati. Ženinu je bilo znano, da ima nevesta 48 kron seboj, zato ji je rekel, naj da denar njemu hraniti, sicer ji ga lahko kdo ukrade v gneči. Seveda nevesta brez obotavljanja ngodi ženinovi želji. Takoj nato pa pravi ženin, da mu je slabo ter gre na zrak; no, nazaj ga ni bilo več. Dal je prednost 48 kronam pred svojo nevesto. Seveda, sedaj iščejo orožniki „idealnega“ ženina.

(Zmešani računi.) V Galverstonu v Ameriki je umrl tovarnar, ki je zapustil svoji noseči ženi 42 000 dolarjev s testamentnim določilom, da dobi otrok, ako bo deček dve tretjini, mati pa eno tretjino. Ako pa bi bil prvorojenček deklica, dobi samo eno tretjino, zato pa mati dve tretjini. Ta račun pa so prekrizali sedaj rojeni dvojčki, deček in deklica. Vdova zahteva sedaj zase vseh 42 000 dolarjev, češ, da je imela po dedovanju pri dečku eno tretjino, pri deklici pa dve tretjini, tedaj vse. Sodniki in računarji si belijo glave, kako denar pravično razdeliti.

(Dragocen biser.) V Zahodni Avstraliji so našli dosedaj največji biser. Cenijo ga na 300.000 K. Prenesli so ga v London ter se bo nosil pri kronanju kralja Elvarda. Nobenim dragocenostim ni cena tako poskočila, kakor bi sercm. Biser, ki je veljal pred 30 leti 1600 K, se ceni danes na 16 000 K. Največji biseri pa še počivajo na dnu največjih morskih globin, kamor še do danes niso mogli priti potapljalci.

Bratje Sokoli!

Na pustno nedeljo, dne 9. februarja se vrši običajna maskarada.

Pozivamo Vas, da se udeležite iste v društveni obleki polnoštevno.

Bratski „Na zdar!“

V CELJU, dne 1. februarja 1902.

Odbor „Celjskega Sokola“.

Močan deček

z dobrim šolskim spričevalom, poštenih staršev sprejme se takoj v uk v trgovini mešanega blaga pri KAROL-u RAYER, Arclin pri Vojniku.

Mlad trgovski pomočnik

20 let star, želi svojo službo premeniti. Izučen je v špecerijski in manufakturni stroki.

Kje pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

(51) 1

Razglas.

V svrhu oddaje enorazredne nove šolske stavbe pri Sv. Kancijanu s stanovanjem šolskega vodje, vršila se bo dne 8. svečana 1902 ob 10 uri dopoldne zniževalna dražba v občinski pisarni v Jurkloštru. Izkl. cena je 15 760 K.

Stavbeni pogoji, stroškovnjak in stavbeni načrti so v pisarni krajnega šolskega sveta v Jurkloštru (pri gospodu nadučitelju) za vpogled na razpolago.

Krajni šolski svet v Jurkloštru
dne 28. prosinca 1902.

(44) 2-2

Načelnik: Martin Pintar.

Izveden oskrbnik vinogradov

z amer. nasadi, želi dobiti primerno službo. Na razpolago so dobra spričevala. Oglase sprejema

(52) 2-1

Jožef Arbajtar

pri Sv. Barbari v Halozah.

Kočija

s streho in popolnoma novo in moderno izdelana na „Ohlaxe“ se radi odpotovanja takoj za 150 gl. prod.

Natančno se poizve pri A. Walla, restavracija, Sevnica, Štajarsko.

(54) 3-1

Pristno in zelo okusno Ljutomersko vino

lastni pridelek od 1900 in lansko prodaje IVAN KOČEVAR, posestnik v Središču, kjer je tudi železniška postaja. (Za pokus pošlje tudi v sodčkih od ednega vedra 56 litrov napre). Cene vina se na zahtevanje (6) 10-7 radovoljno poročajo.

Proda se premogokop

ki bo dajal garantirano premoga še za veliko let pri Podredi, okraj Kozje, Štajarsko. Naslov je poslati pod J. Böhm, pošta Podreda, Štajarsko.

(48) 4-2

Deček urarske obrti

kje na Spod. Štajarskem, v kakem malem mestu ali trgu. — Drugo se poizve pri upravnistvu tega lista.

(38) 6-4

Za pobarvanje šolskih tabel

prilporeča trgovina Dragotin Hribarja v Celju izborni

temni lak

brez leaka, po originalni tovarniški ceni kilogram po 3 gl. 80 kr. Eden kilogram tega laka zadostuje za prebarvanje 4-6 tabel. Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbi.

Opozarja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščin, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Tomaževa žlindra — najizvrstnejši guoj za polja, njive in vinograde.

Velika izber železnih peči in travniških bran!